

Forfatter: Rosenørn, Ingeborg Christiane

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Rosenørn, Ingeborg Christiane (1849-04-16)

Citation: Rosenørn, Ingeborg Christiane: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Rosenørn, Ingeborg Christiane (1849-04-16)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 69. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000040.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Amalienborgd. 16de April 1849.

Tilgiv mig, kjære Etatsraad Ingemann, at jeg har ladet saa lang Tid gaae hen, inden jeg har takket Dem for Deres kjære venskabelige Brev, og for det interessante Eventyr, som De havde den Godhed at sende mig. . .

Dette var nu mine private smaa Sorger, men hvor lidet er det imod den store, rystende Ulykke, som har rammet vor kjække Marine ^{*)}. Jeg kan ikke uden blødende Hjerte, tænke mig de Mennesker i Fangenskab — som saaledes overvandt ved uberegnelige Vanheld! Det eneste Anker som holder oppe i den Nød, er Troen paa Gud, som har fundet en saa stor Ydmygelse nødvendig, for maaskee at kalde mange Sjæle til sig, der kunde staae Fare for at gaae under i Tidens Vantro! Det er tunge sorgelige Tider vi leve i: Gud hjælpe os Alle til at gaae dem vel igjennem, uden at Hjertet forhærdes i Bitterhed og Nag til vore overmandige, uretfærdige Fjender. Man maa ofte minde sig selv om Herrens. 70Ord: „De havde ingen Magt over os, naar Gud ikke havde givet dem den". Gud staae os bi i denne, og i al vor Nød! Kjendte De Marinens Veteran, den 90aarige brave Admiral Holsten? Det er rørende at tænke at den Mand — en af de gamle Skjærtorsdags Velte, tog sin Dod over denne Skjærtorsdags Vanheld — han græd ved Efterretningen om de stolte Skibes Forliis, de brave Søfolks Lidelser — 8 Dage efter sov han hen, men i sin Dod smilede han atter, og tog kjærligt Afsked med Enhver af sine Omgivende Børn og Borneborn. Captain Hohlenberg af Land-Staten, som sprang i Luften med Linieskibet — formodentlig fordi han ikke vilde forlade det brændende Skib, før han havde seet sine Soldater landsatte — var en Pleiesøn af den gode gamle Admiral, for hvem man havde skjult Efterretningen om hans Død, den han dog ahnede, da der ikke kom Brev fra ham. Er det ikke høist sørgeligt at tænke at den hele Ulykke med Skibene kunde have været forekommet, dersom General Krogh, som det var ham paalagt af Krigsministeren, havde underrettet Paludan om, at den tidligere Plan at virke mod Eckernførde fra Landsiden — var opgivet formedelst den store indtrængende Styrke af tyske Horder. Det retfærdiggjør Paludan, som handlede efter Ordre, under Forudsætning af en combineret Angrebsplan, der betydelig vilde have formindsket Faren for Skibene — men hvad skal man dømme om Kroghs Letsindighed og Læssøes Distraktion? — Forlad mig, jeg kan ikke komme ud af de sorgelige Betragtninger. Gud styrke os, og hjælpe Danmark ud af sin store Trængsel!! — Jeg skal hilse Dem og Deres Lucie fra vor tjære Dronning. Hun takker Dem meget for den tilsendte Bog, som hun strax begyndte at læse med megen Interesse. De førgelige Krigsbegivenheder forstyrre hendes blide Sjæls Fred, s. 71hun længes saa inderlig efter en fredelig Udjevning. Om 3 à 4 Uger drager hun med sit Hof til Sorgenfri. Endnu har jeg ikke begyndt at længes derefter, da Luften sædvanlig er kold, og Nattefrosten holder Plantelivet i Svøbet. Kommer De ikke herind med Lucie til Udstillingen; den er i Aar meget smuk. Jsær har Marstrand leveret fortreffelige Arbejder fra sit sidste Ophold i Kunsternes Hjem. — Den Stemmannske Familie længes ogsaa efter at see Dem herinde. Jeg skal hilse meget fra Augusta, jeg samtalede med hende en Times Tid idag, medens min Dronning underholdtes af det værdige gamle Wgtepar. Geheimraaden seer næften ungdommelig rask ud og fandt sig meget smigret ved Dronningens venskabelige Besøg. Min Datter anbefaler sig til Deres og Lucies venlige Erindring. Begge ville De, det tør jeg haabe, med sædvanligt Venskab ihukomme

Deres taknemlig hengivne

C. v. Rosenørn.